

Pleitaantekeningen

Raad van Discipline in het ressort 's - Hertogenbosch

Paleis van Justitie

Leeghwaterlaan 8

's - Hertogenbosch

Inzake : Mondelinge behandeling klacht

Zaaknummer : B 40 -2008

Datum :15 september 2008

Tijd : 14:00 uur

De heer A.J. Martens

wonende te Someren

Gemachtigde

Prof. dr.ir. A.F.P. van Putten

contra

Deken mr. C.J.A. Boskamp

Deken en Advocaat

Te Eindhoven

in het ressort 's - Hertogenbosch

verweerder

Geacht College,

Aan de orde is de mondelinge behandeling van de klacht van 21 april 2007, in bovenvermelde zaak tegen mr. C.J.A. Boskamp, in zijn hoedanigheid van Deken. Klager de heer A.J. Martens, verder te noemen Martens, wenst nog enkele aanvullende opmerkingen te maken.

De Raad van Discipline te 's – Hertogenbosch heeft de klacht ter verdere behandeling ingevolge art. 46c lid 4 AW, doorgezonden naar de Deken van de orde van Advocaten in het arrondissement Breda, mr. J.J.M. Hertoghs. Op 27 februari 2008 heeft Deken Hertoghs te Breda, zijn standpunt t.a.v. de drie klachtonderdelen aan Martens kenbaar gemaakt.

Martens verzoekt u zijn klacht en zijn ingezonden stukken, inclusief de nagezonden CD's, met daarop de weergave van een gesprek ten huize van Martens, waarvan ook een transcriptie is gemaakt, hierbij als herhaald en ingelast te beschouwen. Martens handhaaft al hetgeen hij in eerder zijn klachtschrijven 21 april 2007 heeft gesteld.

INLEIDING

Alvorens tot de inhoudelijke bespreking van de klachtonderdelen over te gaan, is het nuttig, zo niet noodzakelijk enkele opmerkingen te maken over de taak van de Deken en de mogelijkheden, die het tuchtrecht biedt bij een klacht tegen een Deken. Naast het feit dat de Deken een **eenpersoons bestuursorgaan** is en daarmee onder het klachtrecht van het bestuursrecht valt ex Hoofdstuk 9 Awb, is hier kennelijk het tuchtrecht van toepassing verklaard.

De advocaat die de functie van Deken uitoefent geniet daarin een grote mate van beleidsvrijheid ten aanzien van de beoordeling of afwikkeling van aan hem in die functie voorgelegde zaken. De Deken zal slechts dan **tuchtrechtelijk** verwijtbaar handelen indien hij bij het uitoefenen van zijn functie zijn taak zodanig heeft verwaarloosd of zich in die hoedanigheid zodanig heeft misdragen, dat hij geacht moet worden zich schuldig te hebben gemaakt aan een handelen of nalaten, dat een behoorlijk advocaat niet betaamt. In een uitspraak van het Hof wordt voorop gesteld dat, ook wanneer een advocaat optreedt in een andere hoedanigheid dan die van advocaat, het advocatentuchtrecht voor hem blijft gelden. (HvD 12 juni 1989, 1147 Advocatenblad 1990, p.119.)

Blijkens vaste jurisprudentie stelt de Advocatenwet grenzen aan de beleidsvrijheid van de Deken, daar waar zijn taak duidelijk is omschreven. Uit hoofde van artikel 46c lid 2 is de Deken de verplichting opgelegd een onderzoek naar elke bij hem ingediende klacht in te stellen. De redactie van dit artikel laat de Deken geen ruimte om een bij hem ingediende klacht niet te onderzoeken, dan wel voorwaarden te stellen aan het instellen van een onderzoek, indien – zoals in casu het geval was – de klacht op zichzelf genomen duidelijk is. (Bron: [Datum: 22-08-2005 Nummer: 4297 Nummer Advocatenblad: 15; 10-11-2006](#))

Het rapport van de Nationale ombudsman jaar 2003, één rapport (2002:2), met betrekking tot de Orde van Advocaten in de verschillende Arrondissementen, maakt melding van het volgende.

In de zaak die leidde tot rapport 2003/491 had verzoeker een klacht ingediend bij de Deken van de Orde van Advocaten in het Arrondissement Rotterdam over dertien advocaten van eenzelfde advocatenkantoor. De Deken liet verzoeker daarop weten dat hij de klacht van verzoeker beschouwde alleen te zijn gericht tegen twee advocaten van dat kantoor en stelde ook alleen die twee advocaten in de gelegenheid op de klacht te reageren. Na afloop van het onderzoek naar de klacht liet de Deken verzoeker weten dat hij de klacht jegens de andere elf advocaten niet naar de Raad van discipline zou doorzenden. Verzoeker was het daarmee niet eens en beklaagde zich daarover bij de Deken. Die klacht werd echter niet overeenkomstig hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht (verder Awb) door de Raad van toezicht van de Orde van Advocaten in het Arrondissement Rotterdam in behandeling genomen, maar op grond van de Advocatenwet doorgestuurd naar de Raad van discipline. Daarop wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman.

De Nationale ombudsman overwoog, dat de in de Advocatenwet neergelegde bepaling, dat een klacht over een Deken **terstond** moet worden doorgezonden naar de Raad van discipline, in beginsel ziet op gedragingen die de Deken verricht in zijn hoedanigheid als advocaat. Het optreden van de Deken als zodanig staat in het algemeen niet onder controle van de tuchtrechter. De klacht van verzoeker over de handelwijze van de Deken had dan ook niet naar de Raad van discipline moeten worden gezonden, maar overeenkomstig hoofdstuk 9 van de Awb door de Raad van Toezicht in behandeling moeten worden genomen.

Voorts overwoog de Nationale ombudsman dat de Deken omtrent de wijze waarop hij een bij hem ingediende klacht over een advocaat onderzoekt en behandelt een zekere mate van beleidsvrijheid heeft, daar de Advocatenwet ter zake geen nadere regeling geeft. Het is echter niet de taak van de Deken om een kennelijk ongegronde klacht af te wijzen. Indien de Deken op grond van zijn onderzoek van de klacht over een advocaat tot de conclusie is gekomen dat deze niet gegrond is of weinig om het lijf heeft, dan kan hij dat gemotiveerd aan de Raad van Discipline meedelen. De klacht van verzoeker over de andere elf advocaten had dan ook door de Deken doorgestuurd moeten worden naar de Raad van Discipline. In zoverre was de onderzochte gedraging «**niet behoorlijk**», aldus de nationale Ombudsman.

In het Advocatenblad van 30 mei 2008, pagina 332 – 340, gewijd aan het tuchtrecht wordt een en ander t.a.v. de handelwijze van de Deken nog eens bevestigd. (Advocatenwet art. 46 en Gedragsregel 1 (2.1 Wat in het algemeen niet betaamt) De Deken dient het hem opgedragen

onderzoek te verrichten als bedoeld in artt. 46c lid 2 en 46e lid 1 van de Advocatenwet, met betrekking tot onmiddellijke ter kennisstelling. De Raad kan de klacht niet (efficiënt) behandelen zonder een deugdelijk onderzoek van de Deken. Indien een zaak zonder deugdelijk onderzoek desondanks ter zitting van de raad zou worden behandeld, zou de zaak (weer) terugverwezen moeten worden naar de Deken voor verdere instructie. Het willens en wetens pogingen doen tot misleiding, vormt een zeer ernstige inbreuk op het vertrouwen dat derden moeten kunnen ontlennen aan van advocaten afkomstige mededelingen. Een advocaat dient te beschikken over de **vereiste integriteit**.

De Deken kan dus worden aangesproken op zijn handelen volgens het tuchtrecht, dan wel volgens het bestuursrecht. De keuze is hier kennelijk gemaakt voor het tuchtrecht, waarbij mag worden opgemerkt dat het bestuursrecht een meer gegarandeerde onafhankelijkheid biedt.

IN HET KORT DE FEITEN

17 oktober 2006 heeft Martens op zijn woonadres te Someren, in zake zijn klacht tegen mr. Slegers een gesprek gehad met Deken Boskamp in aanwezigheid van mr. Slegers. In dit gesprek is de toenmalige Algemeen Deken Mv. Mr. Els Unger door Deken Boskamp gekarakteriseerd als: *“Dom als zij is”*; *“Els is een beste meid”*; en ook *“Oppervroedvrouw van de advocatuur”*. Een MP 3 geluidsband, 7 CD kopieën en een transcriptie van dit gesprek zijn u ter hand gesteld.

19 oktober 2006 heeft Deken Boskamp op de klacht zijn schriftelijke visie gegeven, met betrekking tot de hoogte van de declaratie van mr. Slegers en het mogelijk instellen van hoger beroep.

21 maart 2007 heeft Martens, in een schrijven, gericht aan de Deken zijn klachten tegen Deken mr. C.J.A. Boskamp schriftelijk kenbaar gemaakt op grond van ernstig plichtverzuim zijdens de Deken zelf. Ondanks een verzoek daartoe, heeft Deken Boskamp de klacht **niet terstond** doorgezonden naar de Raad van Discipline, maar naar waarnemend Deken mr. Spronken en vervolgens naar mr. Schnitzler, hetgeen door Martens is ervaren als misleiding en onnodige vertraging. Deken Boskamp wordt aansprakelijk gesteld voor alle door hem veroorzaakte schade.

22 maart 2007 schrijft Deken Boskamp aan Martens: *“Nu het hier een klacht tegen mij betreft, is het niet juist dat ik u ondersteun bij het correct opstellen van uw klacht tegen mij”* . Deken

Boskamp is dus bekend met het feit, dat er bij schrijven van 21 maart 2007 een klacht tegen hem is ingediend, welke doorgezonden had moeten worden naar de Raad van Discipline.

21 april 2007 heeft Martens zijn klacht tegen Deken Boskamp ingediend bij de Voorzitter van de Raad van Discipline p/a Oisterwijk. De klacht verwoordt de grote vertraging waarop de klacht is behandeld door Deken Boskamp. **21 juni 2007** en opnieuw **op 6 juli 2007** heeft Deken Boskamp met Martens een onderhoud gehad in zake de klacht tegen mr. Van Alst.

30 mei 2007 heeft mr. Slegers in een schrijven gericht aan Raad van Toezicht gereageerd op de tegen hem ingediende klacht. Mr Slegers verwijst naar twee brieven van hem van 5 en 21 december 2005.

13 juni 2007 bericht mv. mr. C.A.L. Keijzers van de Raad van Toezicht in het Arrondissement Breda, dat doorgezonden stukken, met betrekking tot de klacht tegen Deken Boskamp, op voordracht van de Raad van Discipline 's – Hertogenbosch, zijn ontvangen.

18 juni 2007 beklagt Martens zich in een aangetekend schrijven, gericht aan mv. mr. A.P. Van Putten, dat zijn klacht tegen Deken Boskamp niet terstond is doorgezonden naar de Raad van Discipline.

21 juni 2007 bericht Deken Boskamp in een schrijven, gericht aan mv. Keijzers alleen over zijn behandeling en advies inzake de klachten tegen mrs. Van Alst en Slegers. De klacht tegen hem zelf wordt in dit schrijven genegeerd.

4 juli 2007 heeft de Voorzitter van de Raad van Discipline beslist in de klacht tegen mr. W.J. Slegers te Someren en de klacht als kennelijk ongegrond afgewezen.

5 juli 2007 verzendt mv. mr. Keijzers (nogmaals) een herinnering aan Deken Boskamp te reageren op het klachtschrijven tegen hem gericht.

18 juli 2007 wordt Martens door mv. mr. Keijzers in de gelegenheid gesteld om te reageren op nagezonden en ontvangen stukken van Deken Boskamp.

24 juli 2007 heeft Martens in een uitvoerig schrijven een reactie gegeven op het schrijven van 18 juli 2007 van mv. mr. Keijzers. Enkele van belang zijnde passages in dit schrijven zijn:

- Deken Boskamp, 22 maart 2007: *"Nu het hier een klacht tegen mij betreft, is het niet juist dat ik u ondersteun bij het correct opstellen van uw tuchtklacht tegen mij"*. Het

betrof dus niet alleen een verzoek tot ondersteuning zijdens Martens, maar wel degelijk een klacht tegen Deken Boskamp, zoals ook is erkend door Deken Boskamp.

- Tijdens het bezoek van Deken Boskamp van 17 oktober 2006 deed Deken Boskamp uitspraken over de onlangs afgetreden Algemeen Deken mv. mr. Unger. Martens merkte op over mr. Unger, zij is in mijn ogen wel bezig klachtwaardige advocaten aan te pakken". Deken Boskamp antwoordde Martens daarop over mr. Unger met de weinig flatterende en seksistische beladen termen: " *Dom als zij is*", "*Els is een beste meid*" en "*Oppervroedvrouw van de `Advocatuur*". Dit zijn in publiek gedane uitlatingen van Boskamp in zijn hoedanigheid van Deken. Zijn vrouwelijke superieur / ambtsgeenoot, noemt hij tijdens een bemiddelingsgesprek een "domme vroedvrouw", waarmee hij de gehele Nederlandse Orde van advocaten desavoueert en daarmee het vertrouwen, dat in de advocatuur gesteld moet kunnen worden ondermijnt.
- Martens stelt zich in dit schrijven op het standpunt, dat Deken Boskamp de tuchtklacht tegen hem bewust probeert, dan wel heeft geprobeerd, binnen zijn eigen Raad van Toezicht te houden.

6 september 2007 heeft Martens een uitgebreid gesprek gehad met de stafjuriste mv. mr. C.A.L. Keijzers, ter toelichting van zijn klacht. Hiervan is op **17 september 2007** een gespreksnotitie gemaakt en uw College ter handgesteld. Voor een reactie daarop is de gespreksnotitie doorgezonden naar Deken Boskamp.

17 oktober 2007 geeft Deken Boskamp een reactie daarop, onder verwijzing naar eerder door hem verzonden brieven van 21 juli 2007 en 19 oktober 2006. Deken Boskamp bericht tevens niet in het bezit te zijn van het gesprek op CD en een transcriptie daarvan.

21 november 2007 heeft Martens een reactie doen toekomen aan mv. mr. Keijzers. Een transcriptie van de CD is gemaakt en beschikbaar gesteld aan Deken Boskamp.

5 december 2007 geeft de Deken in zijn dupliek aan geen behoefte te hebben aan een nadere reactie.

29 januari 2008 maakt Martens middels een schrijven nogmaals zijn ongenoegen kenbaar over de trage behandeling van zijn klacht tegen Deken Boskamp.

11 maart 2008 verzoekt Martens Deken Hertoghs niet alleen het gegronde klachtonderdeel, maar ook zijn andere klachten door te zenden naar de Raad van Discipline.

DE KLACHTONDERDELEN

De klachtonderdelen dienen mede getoetst te worden aan het bovenvermelde referentiekader in de inleiding vermeld.

Het dilemma doet zich voor dat de Deken volgens vaste jurisprudentie niet onder het tuchtrecht valt. Zonodig herhaald wordt opgemerkt, dat *“De advocaat die de functie van Deken uitoefent geniet daarin een grote mate van beleidsvrijheid ten aanzien van de beoordeling of afwikkeling van aan hem in die functie voorgelegde zaken. De Deken zal slechts dan tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen indien hij bij het uitoefenen van zijn functie zijn taak zodanig heeft verwaarloosd of zich in die hoedanigheid zodanig heeft misdragen, dat hij geacht moet worden zich schuldig te hebben gemaakt aan een handelen of nalaten, dat een behoorlijk advocaat niet betaamt.”*

T.a.v. Klachtonderdeel I

Ad. 1 Martens kan zich niet vinden in de beoordeling van Deken mr. J.J.M. Hertoghs, welke de klacht I als ongegrond heeft afgedaan. Martens stelt zich op het standpunt dat de klachten tegen mrs. Slegers en van Alst niet adequaat zijn behandeld door Deken Boskamp. In het bijzonder verwijt Martens de Deken, dat hij geen enkele ondersteuning heeft gehad, maar met “een kluitje in het riet” is gestuurd. Martens beroept zich ter zake op art. 46c lid 1 en 2 AW.

T.a.v. Klachtonderdeel II

Ad 2 Martens kan zich niet vinden in de beoordeling van Deken Hertoghs, dat hij geen **persoonlijk belang** zou hebben bij de gedane uitlatingen door Deken Boskamp, gericht aan het adres van de toenmalige algemeen deken mv. mr. Unger en dat hij derhalve niet ontvankelijk zou zijn in zijn klacht. Ten onrechte. Vooropgesteld wordt, dat een advocaat over de **vereiste integriteit** dient te beschikken. Een deken die zich op een dergelijke denigrerende toon publiekelijk uitlaat, in het bijzijn van anderen, over een collega en in dit geval zelfs over de Algemeen Deken, bewijst nu juist niet over de vereiste integriteit te beschikken. Martens stelt zich op het standpunt, dat deze integriteit zich nu juist uitstrekt van

algemeen belang tot aan individueel belang. Hoe kan door een cliënt (lees Martens) vertrouwen geschonken worden aan een Deken, die ook nog eens een voorbeeldfunctie heeft en zich op een dergelijke manier uitlaat over zijn "baas". Met andere woorden, Martens dient in zijn klacht wel degelijk ontvangen te worden en de gedragingen van de Deken dienen dan ook te worden getoetst op grond van de vereiste integriteit.

T.a.v. Klachtonderdeel III

Martens kan zich vinden in de beoordeling van dit klachtonderdeel door Deken Hertoghs. Deken Boskamp was zich bewust dat het een klacht tegen hem zelf betrof. Ten onrechte heeft Deken Boskamp deze klacht niet terstond doorgezonden naar de Raad van Discipline. Deken Boskamp heeft gehandeld in strijd met art. 46c lid 1, 2 en 4 en art. 46e lid 1 AW.

VERZOEK

Martens verzoekt uw College vast te stellen en uitspraak te doen of:

- De Deken gehandeld heeft zoals een goed advocaat betaamt en daarbij zowel de gedragsregels als de van toepassing zijnde wettelijke voorschriften in acht heeft genomen;
- Te bepalen of Deken Boskamp, uit hoofde van zijn functie als Deken, de benodigde en vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen;
- Te bepalen of de Deken getoond heeft over de vereiste integriteit te beschikken;
- Te beoordelen of de Deken tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld bij het uitoefenen van zijn functie, dan wel zijn taak zodanig heeft verwaarloosd, dan wel zich in die hoedanigheid zodanig heeft misdragen, dat hij geacht moet worden zich schuldig te hebben gemaakt aan een handelen of nalaten dat een behoorlijk advocaat niet betaamt;

Martens verzoekt uw College over elk klachtonderdeel uitspraak te doen.

15 september 2008